

עיר	כניסה	יציאה	ר"ת
י-ם	18:42	19:34	20:19
ת"א	18:40	19:31	20:16
חיפה	18:41	19:33	20:18
ב"ש	18:41	19:32	20:18

תורת החכמים

גיליון שבועי להנחלת תורת רבותינו חכמי ספרד זיע"א

יצא לאור על ידי מכון חכמי ספרד רח' הרב צבאן 9 נתיבות
טל 077-5535280 | פקס 077-5535281 | מייל toratsfarad@gmail.com

חג פסח תשע"ח

גיליון
נ"ח

תולדותיהם של חכמים רבי יהודה רוזאניס – המשנה למלך

נפטר כב ניסן תפ"ז ומנו"כ בקושטא

מגדולי הדור היה רבי יהודה רוזאניס. ביתו היה בקושטא (איסטנבול) שבטורקיה, ומצודתו פרוסה על כל הגולה. ישיבתו משכה את גדולי הלומדים ותורתו התפשטה בכל קצווי תבל. שנת לידתו משוערת לשנת ת"ז, ואביו היה רבי שמואל, חתנו של רבי אברהם בן רבי מאיר רוזאניס הזקן, ורבו מוזכר בספריו בשם 'רבי שמואל הלוי', ויש המשערים כי קיבל תורה גם מפי המהר"י ט, בנו של המב"ט.

צילום שער הספר מדפוס המשותפים משנת תש"ן

בתקופתו פרחו תנועת השבתאות ויצאה מערי טורקיה. הוא עמד כנגדה בעוז באשר ראה עצמו קרוב אל עיר החלל (אזמיר, מושם יצא משיח השקר), ופרסם כנגדו וכנגד נתן העזתי כתבי חרם.

חיבוריו נודעו והתפרסמו בבתי המדרשות, כמו ה'משנה למלך' על הרמב"ם (ונקרא 'מלך' ע"ש יתר החיבורים על הרמב"ם - מגיד משנה, כסף משנה, לחם משנה), ספר הדרושים 'פרשת דרכים', כמנו נערך המאמר הסמוך, וכן ספר 'דרך מצוותיך', חיבור מיוחד על מניין המצוות אליבא דהרמב"ם והרמב"ם וחילוקי השיטות ביניהם.

זכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים

דָּבָר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְיִשְׁמְעוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ כָּלִי כֶּסֶף וְכָלִי זָהָב" (שמות יא, ב').

כדרך הטבע ומחמת כן גדל מספרם של העובדים והיה זה שווה לשיעבוד של שבעים נפש בהתרבות טבעית של ארבע מאות שנה ויותר ולכן התקצר זמן שיעבודם במצרים.

וע"פ האמור יתבאר הפסוק (שמות ב, כג) "וַיִּמַּתְּ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּנְאַחֲזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶבְרָה", ופירש"י, שפרעה נצטרע, ומצורע חשוב כמות, ולרפואתו היה שוחט 150 תינוקות של ישראל בבוקר ו-150 בערב ורוחץ בדמם (והכרוז של רש"י הוא ממה שנאמרו, שהרי אם מת ממש היה להם לשמוח).

והקשה הגאון רבי אליהו מזרחי (הרא"ם) שלפירוש רש"י היה די באומרו "וינאחזו בני ישראל" ומדוע המשיך "מן העבודה" והלא צערם היה על הריגת התינוקות?

ותירץ הגאון רבי אברהם רוזאניס (דודו חמיו של רבינו) שבאמת אנתחם היתה מקושי השיעבוד, אלא שחששו שמאחר ופרעה שוחט תינוקות בכל יום א"כ אין עוד ריבוי אנשים שיעבדו כדי שיעיל להם לקיצור הגלות והשיעבוד, וכאמור, לכן אמר "וינאחזו מן העבודה" (והוסיף מין ה'חיד' א בספרו "חומת אגן" שהתינוקות הנשחטים היו רשעים בטבעם ולכן טובה היא להם ובא הרמז אל הסתכל ב- ק"ו גכ"ו 150 ק"ו היינו התינוקות הנשחטים בוקר וערב אלא כמה שם בו). וזוהי ביאור תשובת משה לעם ישראל שהקב"ה "מְדַלְּגֵם עַל הַקְּרִים קֶמֶץ עַל הַקְּבָעוֹת" (שם) שבגלל הסיבות הנ"ל הקב"ה מדלג ומקפץ על החשבון ולכן בא הכפל בפסוק שהקב"ה קירב את הגאולה משתי הסיבות הנזכרות קושי השיעבוד וריבוי המשועבדים.

ועתה אחרי כל זאת נתנה ראש ונשוב לבאר את דברי רב עזריא, והינו כי בסיבת השתדלות הנשים הצדקניות שיהיה ריבוי בעם ישראל התקרב קץ הגאולה ולאחר מכן זכו ישראל גם בביות מצרים ואילו נגאלו ישראל טרם הקץ לא היה הקב"ה מוכרח לתת שכרם המנובט "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" שזה מתקיים רק אחרי "ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה".

וזהו אמרו בשכר "תִּשְׁקְבוּן בִּין שְׁפִתָּיִם" (תהלים סח-ד) זכו ישראל לביות מצרים שנאמר "כִּנְפֵי יוֹנָה נִקְּחָה בְּכֶסֶף וְאֶבְרֹתֶיהָ בִּיְבִיבֵי קְרוֹן" (שם).

ומה שאמר "אִם תִּשְׁקְבוּן בִּין שְׁפִתָּיִם" "תשכבו" בלשון עתיד, כתב ב"פ"ה תואר" שמרמז על הגאולה לעתיד לבוא שתהיה כימי צאתנו ממצרים. וביאור הדברים שכמו שבגאולת מצרים בזכות ריבוי האנשים קירב לנו ה' את הקץ, כך גם לעתיד לבוא על אף גזירת הגלות מ"מ ריבוי עם ישראל יקרב את הגאולה וזה שנאמר "הִקְטַן יְהוָה לְאֶלְךָ וְהִקְצִיר לְגוֹי עֲצוּם אֲנִי ה' קְעֵתָה אֲחִישֶׁנָּה" (ישעיהו ס, כב) ובגמ' (שם צח) עמדו על הסתירה בין "בְּעֵתָה" (בזמן המיועד) לבין "אֲחִישֶׁנָּה" (לפני הזמן) ותירצו שאם ישראל יזכו תוקדים הגאולה. וע"פ דברינו יובן שאם "הִקְטַן יְהוָה לְאֶלְךָ וְהִקְצִיר לְגוֹי עֲצוּם" והיינו שיהיה ריבוי בעם ישראל אזי "אֲחִישֶׁנָּה" ונזכה לקיצור הגלות ולגאולת משיח צדקנו. וכמו שנאמר "וְיִמְיָי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאָנוּ נִפְלְאוֹת" אמר.

איתא בגמרא (סוטה יא.) דרש רב עזריא בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים, שבשעה שהיו הולכות לשאוב מים הקב"ה היה מזמן להם דגים קטנים בכדיהן ושואבות מחצה מים ומחצה דגים ובאותו שופפות שתי קדירות אחת של חמין ואחת של דגים ומוליכות אצל בעליהן לשדה ומאכילות אותם ומשקות אותם בין שפתיים ובין שני מיצרי השדות) וגרמו לריבוי עם ישראל, שנאמר (תהלים סח-ד) "אִם תִּשְׁקְבוּן בִּין שְׁפִתָּיִם כִּנְפֵי יוֹנָה נִקְּחָה בְּכֶסֶף וְאֶבְרֹתֶיהָ בִּיְבִיבֵי קְרוֹן" ופירושו שבשכר ש"תִּשְׁקְבוּן בִּין שְׁפִתָּיִם" זכו ישראל לביות מצרים שנאמר "כִּנְפֵי יוֹנָה נִקְּחָה בְּכֶסֶף וְאֶבְרֹתֶיהָ בִּיְבִיבֵי קְרוֹן".

ויש להזהר שפתח בזה שבזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל וסיים בפסוק שאומר שבזכות נשים צדקניות זכו ישראל לביות מצרים? וגם יש להבין מהו היחס בין פעולת הנשים הצדקניות שעשו לכן זכו ישראל לביות מצרים?

וביאר הגאון רבינו יהודה רוזאניס (ראה אודותיו במדור הסמוך) בספרו פרשת דרכים, בהקדים את דברי המדרש (שה"ש רבא ב יט) עה"פ "קול דוֹתֵי יְהוָה זָה בָּא מְדַלְּגֵם עַל הַקְּרִים קֶמֶץ עַל הַקְּבָעוֹת" (שה"ש ב, ח), אמר רבי יהודה "הָ" הוא משה רבינו, שבשעה שבא לישראל ואמר להם בחודש זה אתם נגאלים, אמרו לו היאך אנו נגאלים והלא עדיין לא תמו ארבע מאות שנה? אמר להם, הואיל והקב"ה חפץ בגאולתכם אינו מביט בחשבון אלא "מְדַלְּגֵם עַל הַקְּרִים וּמְקַפֵּץ עַל הַקְּבָעוֹת" היינו מדלג על הקץ ממה שאמר לאברהם "וְעַבְדוֹם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה" (בראשית ג) (וכתב על זה מהר"ש יפה בפירושו "פ"ה תואר" על מדרש רבא שדילוג זה עשה הקב"ה בכותל של הנשים הצדקניות).

והנה מובא בגמרא סנהדרין (צא) שפעם אחת באו בני מצרים לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון, אמרו לו הרי כתוב בפסוק (שם יב ב) "וה' יִתֵּן אֶת חַן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאֲלוּם" ומאחר וזה היה בהשאלה א"כ צריכים אתם להשיב לנו את כל מה שנשלתם מאיתנו, אמר להם גביהא בן פסיסא אכן כדברכם אלא שבהמשך כתוב (שם יג ב) "ומושב בני יִשְׂרָאֵל אֶשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאֶרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה" א"כ לנו תנו גם אתם שכר עבודה של ששים ריבוא ששיעבדתם את ישראל במצרים ארבע מאות ושלושים שנה, ביקשו זמן שלשה ימים ולא מצאו תשובה, מיד הניחו שדותיהן כשהן ורועות וכרמיהן כשהן נטועות וברחו.

ולכאורה קשה, כיצד תבע גביהא בן פסיסא שכר ארבע מאות שנה ושלושים שנה עבוד שהיו במצרים מראתיים ועשר שנה, ורק כמחציתם היו בשיעבוד. וכבר דנו המפרשים בעיקר שאלה זו, שהאין יצאו ישראל ממצרים אחר מאתיים ועשר שנים בלבד והלא בבית התתרים אמר ה' לאברהם (בראשית טו, יג) "וְעַבְדוֹם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה"?

ושני ביאורים נאמרו בעניין, הראשון הוא שקושי השיעבוד הוא שהשלים לארבע מאות שנה. והביאור השני שכיון שעם ישראל במצרים התרבו שלא

היוליא דצדיקיא

יום שבת ט"ו ניסן

רבי נחוראי ג'דמון, טריפולי, תוניס. תלמיד רבי יצחק לופברוו מח"ס יתר הבו על הש"ס רומב"ם... תקמ"ג
רבי רחמים חיים יהודה ישראל, רבה של רודוס, רבה של רודוס, מח"ס בן ימין חידושים ופילוסופים במסכת מנחות... תרל"ב
רבי ישועה אלמלאח, תוניס, מח"ס תשובת שרי על הלכות טריפות... תשי"ח

יום ראשון ט"ז ניסן

רבי יהודה ש. פרימו, אב"ד אוריגונופול (מקסיקו) מח"ס אמרי שפר עה"ת... תס"ח
רבי שלמה זאן, רבה של סוסה (הונגריה), מח"ס יריעות שלמה עה"ת... תקע"ב
רבי משה חזאד, טריפולי (לב), ראש ישיבת המקובלים "דאר בורנא".... תר"ס

יום שני י"ז ניסן

רבי יהודה ביבאס, אב"ד קורפו (יוון), מח"ס אנשי חיל... תרי"ז
רבי שבתאי כוחבוס, רבה של ביריות, אב"ד יפו... תש"ח
רבי מאיר שלום אביחצירא, בן רבי ישראל, סדנא בבא מאיר, תפילאלת (מקסיקו), אשדוד מנו"כ בדר הזיתים... תשמ"ג
רבי חיים חזאד, רבה של לוד ושם מנו"כ... תשע"ה

יום שלישי י"ח ניסן

רבי מאיר הלוי אבולעפית, טולדו (ספרד) מח"ס יד רמ"ה על הש"ס... ה"א ד'
רבי משה אנהורי, רבה של חאלב לצד רבי משה דוויק (רבי אברהם מנחם) ולאחר מכן במצרים, ושם מנו"כ... תקפ"ד
רבי ששון פריסיאדו, ירושלים, ר"י בית אל, מח"ס שמן ששון על כתבי האר"י... תרס"ג
רבי ישראל אביחצירא, רבה של בישאר (אלג'יר), רבה של בישאר... תש"ד

יום חמישי כ' ניסן

רבי האי גאון, מו של ט טריאטאן, אדון ואבן בבל פוּאש שִׁיבֵת מִמְבֹרָא, מח"ס פירוש לתלמוד ועוד הרבה ספרי הלכות... ד"א תשצ"ח
רבי יצחק ענתב, אביו של רבי אברהם, מח"ס בית אב ואוהל יצחק... תקס"ד
רבי יעקב עבאדי, מחז"ר חאלב, מח"ס קהילת יעקב, תולעת יעקב, ועוד. כולם נותרו בכת"י... תרל"ו
רבי יצחק חזאד (הונגריה), מחז"ר גריבא... תרמ"ג
רבי שלמה שתרוג, חבר ביה"ד בתוניס... תש"ג
רבי מנחם חזאד, ראש ישיבת תורה ורחמים מח"ס מגיד חידושי ועוד הרבה ספרים... תשס"ו

יום שישי כ" ניסן

רבי יצחק חורי, דיין בגר'בא, מח"ס בני שילשים... תרכ"ח
רבי יחיא צארום, מח"ס זרע השלום, מחז"ר צנעא (הונגריה).... תרל"ו
רבי שלום טייאר, ראב"ד כומס (לב), מח"ס... תרצ"ה

לדעת חכמה ומוסר

כל דצריך ייתי ויפסח וגו' השתא הכא עבדי לשנה הבאה בארעה ישראל בני חורין (מתוך ההגדה). יש לשאול, דהנה הנכרה של בעל הבית שכל הרעב וכל הצורך מוזמן לביתו, הוא מדרכי ישראל שאין אדם שמח לבדו, אלא קורא לחלכאים והנדכאים שיבואו לסעוד על שולחנו ולשמוח עמו וכל ישראל ערבים זה לזה. וצריך להבין, למה סמך מיד אחר כך 'השתא הכא עבדי' וגו', ומה שייכא האי להאי? ונראה לי שהוא מדבר על לב העניים הרושבים לפניו. כי כשאדם דואג לעניים, אשרי משכיל אל דל לומר להם גם דברי עידוד ונחמה ולחוק את רוחם ונפשם, ואז היא הצדקה האמיתית. ואף כאן אומר להם לעניים, אף שאתם רואים אותי וישב בביתי על שולחני, ואתם מתגלגלים באשפות בתוך עוני ומחסור, אל רך לבבכם, ואל תצטערו. כי גם לי אין שווה בכל זה שאני וישב בנכר ורחוק משולחני של מקום, ואף לי חסר ביתי האמיתי כי אני מיילל לשוב לארץ אבותי, וממילא כמותי כמותכם ותוכלו לאכול ולשתות אצלי בשמחה כי שווים אנחנו, ובוה מיישב את דעתם. וכך מורה לכל בניו ובני ביתו, להתייחס לעניים מתוך כאב ועמו אנכי בצרה, כי ישראל רחמנים בני רחמנים.

הגדה של פסח דרך אמונה לרבי אליעזר טולידאנו ממקנס, מרוקו. נדפס בליורנו תקצ"ח

מאצרותיהם של חכמי התורה

יכול מראש חדש תלמוד לומר ביום ההוא (מתוך ההגדה) איתא במדרש פליאה "וכי יכה איש את עין עבדו ועשה פסח, לא תאבה לו ולא תשמע אליו". והדברים תמוהים.

ויתבאר ע"פ מה שפסק מרן השו"ע (או"ח סי' תכ"ח ס"א) "לא בד"ו פסח" כלומר שאין קובעים את מועד חג הפסח בימים אלו, דהיינו בימים שני רביעי ושישי.

ועל פי זה יובן המדרש, "וכי יכה איש את עין עבדו ועשה פסח, דהיינו שהכה והשמיט את האות עין מהמילה עבדו, ושאר בד"ו, ומבקש לעשות פסח באחד מהימים הללו, "לא תאבה לו ולא תשמע אליו" כיון שאין קובעים את המועד בימים אלו.

מאת הגאון רבי יוסף עדס מראשי ישיבת מורת יוסף מובא בהגדה "אור לציון" בחלק חידושי "ארוי הלבנון"

וְגַם אֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּן אֶנְכִי וְאֶחָרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרַגְלֵי גְדוֹל (בראשית טו, ד) (מתוך ההגדה)

וקשה שהרי שנינו במשנה בכתובות (לז:) שכל המתחייב בנפשו אין משלם מומן דהיינו שאם יש עליו חיוב של מיתה וממון הרי הוא נהרג ולא משלם מומן. וא"כ אחר שדן הקב"ה את המצריים למיתה מדוע לקח גם את ממונם? ועוד צריך להבין מהו "אֶנְכִי" דקאמר?

ואפשר לומר ע"פ המבואר (שם טו, ל) שמה שכל המתחייב בנפשו אינו משלם מומן אינו אלא רק במיתת ב"ד אבל כשחיוב המיתה הוא בידי שמים חייב לשלם מומן למרות שמוחיב הוא מיתה, וכן פסק הרמב"ם (הלכות נערה בתולה פ"א ה"י). ומעתה זהו שאמר הכתוב "וְגַם אֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּן אֶנְכִי", שרצונו לומר שכיון ש"אֶנְכִי" דן אותם ולא בית דין בעוה"ז, ובדיני שמים אדם מת ומשלם, לכן בדין הוא שיהיו נידונים במיתה וגם ממונם ינתן לעם ישראל כבדי ש"י: יֵצְאוּ בְּרַגְלֵי גְדוֹל".

פרשת דרכים, לרבי יהודה חזאני, קושטא. הובא בהגדה מלבי מקדוש, לרבי עזרא מלבי אב"ד יהודס.

אלו עשר מכות שהביא הקב"ה על המצריים במצרים ואלו הן: דם, צפרדע, כינים וכו' (מתוך ההגדה)

הנה ידוע שמכת צפרדע היתה מהמכות הקשות, שכן בה קרא פרעה בעצמו למושה על מנת שיסירנה וא"כ יש להבין מדוע הקדים הקב"ה את מכת הצפרדעים לשאר המכות, שלכאורה היה לו להקדים את המכות הקלות תחילה?

והנה מובא בירושלמי ברכות (ט, א) שהטעם שנבראו השרצים, הוא כדי ללמד זכות על בני האדם שכמו שהשרצים נזאה שנבראו שלא לצורך, כך גם הקב"ה יקיים את בנ"א החוטאים אף שהם לא לצורך, אך טענה זו מועילה רק למי שלגביו השרצים נבראו לכאורה שלא לצורך, כמו ישראל שנאסר עליהם לאכול שקצים ורמשים. אבל הגוים שהם שגבם יש צורך בבריאת השרצים שהרי הם אוכלים אותם אי אפשר ללמד עליהם זכות מקום השרצים.

ובמדרש (שמו"ר ה, א) מובא, שהטעם שהביא הקב"ה על מצרים את מכת הצפרדעים, מפני שהיו משעבדים את ישראל ואומרים להם הביאו לנו שקצים ורמשים לאכילה. וע"פ זה יש לומר, שהסיבה שהוקדמה מכת צפרדע לשאר המכות, היינו משום שרצה הקב"ה להודיע למצרים בזה, שכיון שהם אוכלים שרצים ונתנים מהם, א"כ בדין

מעשי חכמים

הצדיק סידנא בבא מאיר אביחצירא זצ"ל

נפטר ב"ז ניסן תשמ"ג

תואר פני קודש של רבי מאיר אביחצירא זצוק"ל

העליה הגדולה לארץ הקודש, לא פסחה גם על יהודי ארפוד שבמחוז תפיללאת שבמרוקו. קהילות שלמות עזבו את הגולה, מקום בו דרו אבותיהם מאות בשנים, ועלו על בניהם וטפס לארץ המובטחת, חמדת אבות.

לבינו של סידנא בבא מאיר נכנס יהודי שבור לב. כל היהודים עוזבים, העיר מתרוקנת, והוא לא יודע לשית עצות בנפשו. לבו של רבי מאיר יוצא אל האיש ומתעניין מדוע קשה עליו לעזוב את העיר.

"רבי", מספר האיש, "אתה מכיר אותי שאינני יודע לקרוא ולכתוב. מתפלל עם החזן ושומע שיעורי תורה מהרב, את פרנסתי אני מוצא בדוחק מעבודות ורכלות מזדמנות, מעט כאן ומעט שם.

"אבל כעת, אבוא לארץ הקודש ושם מי יעסיק אותי? מי יתן עבודה לאדם שלא יודע לקרוא ולכתוב? איך אעלה לארץ?" וקולו של האיש הולך וזוכה.

נתן בו רבי מאיר את עינו ואמר: "שמע נא, דווקא משום היותך תמים ואינך בקי בכלום, משום כך תמצא עבודה טובה ופרנסה מרווחת לכל ימי חיך!"

כיון שיצאו המילים מפרשות מפי של רבי מאיר, נכנסו ללבו של היהודי הפשוט והיו לו לצרי ומרפא, שב לביתו בחדווה והחל לארוז את חפציו לקראת עלייתו ארצה, סמוך וטבוט בברכתו והבטחתו של רבי מאיר.

עלה האיש ארצה והתיישב בכפר אתא הצפונית, בין חיפה לעכו. בניו מצאו את מקומם עד מהרה, ואילו הוא נותר בביתו ממתין לישועת ה', כפי שהובטח.

אחד מבניו התקבל לעבודה ברשות לפיתוח אמצעי לחימה (הפא"ל), ומצא חן בעיני בכירי ההנדסה והייצור, נכנס יוצא בחדרם, והתקדם לעמדות בכירות.

יום אחד שומע הבן על בעייה קשה. לצורך פיתוח כלי הנשק, משתמשים בניירת אין סופית להדגמות ולשרטוטים של אמצעי הלחימה ומעוף הארטילריה, הגדרות מדעיות וניסוחים מתמטיים שאין בהם צורך, אך גם אין להשליכם לאשפה, כי מי יודע להיכן יתגלגלו אותם נירות עם מידע סודי יקר ערך. כך מצטברים במחסנים כמויות אדירות של ניירת המחייבת טיפול מהיר של גריסה ואיבוד, הבעיה היא שכל מי שיש לו גישה לחומרים אלו, הוא עסוק מאוד וחבל להעסיקו בעבודה כה זוטרה של גריסת ניירות.

שמע הבן והבזיק לו הרעיון. "ראה נא", אמר למפקד. "אבי שיהיה בריא, איש תמים וישר ואינו יודע לקרוא ולכתוב, הוא יוכל לבצע את העבודה בעילות ובמהירות!"

אבל כדי שיוכלו לסמוך על האיש, צריך לבדוק את אמינותו. בחשאי נערכו מבדקים, חוקרים עקבו אחר צעדיו והתברר שאכן אין הוא יודע כלל לקרוא וכתוב. מכאן ואילך גוייס האיש לעבודה היהודית, ואף לאחר זמן צאתו לגמלאות הציעו לו להמשיך ולעבוד כאשר שכרו ישולם במקביל לקצבת הזקנה מהביטוח הלאומי, כדבריו של איש האלוקים, רבי מאיר בעל הנס!

הצדיק סידנא בבא מאיר אביחצירא זצ"ל נולד לאביו סידנא בבא סאלי

זצ"ל בארפוד שבמרוקו בשנת תרע"ז, ונודע בקדושתו והתמדתו. לאחר עליית אביו ארצה, התמנה תחתיו לרב המחוז ואף כשעלה לארץ בשנת תשכ"ה והתיישב באשדוד, נודע בשערים שמו שהוא יחיד הדור ופלאו והתפרסם ברוח הקודש השורה בהיכלו ובכרכותיו העושות פרי.

נפטר ב"ז ניסן תשמ"ג ונטמן בהר הזיתים בירושלים

נדרים
עכשיו אפשר לתרום לגיליון תורת החכמים במסגרות של "נדרים פלוס"

מכון "חכמי ספרד" - בראשות הרב משה פרץ שליט"א רב ק"ק "לב אליהו" וראש ישיבה לצעירים מצוינים נתיבות

אלפי ספרים של חכמינו הספרדים זיע"א לא הודפסו שוב זה מאות בשנים, וחלקם אף נותרו עדיין בכתבי יד ואין להם גואל עד שכמעט נשתכחה תורתם וחכמתם. בחסדי ה' המורבים הקמנו ספריה גדולה, יחידה מסוגה בעולם, המכילה יותר מ-3,000 ספרים עה"ת מחכמי ספרד, חלקם בכתבי יד נדירים. ובעת אנו עמלים לברר מקחן של צדיקים ולהוציא לאור תעלומה, מאוצרות חידושיהם המיוחדים ומעשייהם המופלאים בסדרת ספרים מורחבת על חמשה חומשי תורה, ועליו ליקוט יהודי מגאונים וחכמי ספרד, תורה מפורארה אשר לא נראה כמותה! ניתן לרכוש ספר או פרשה להצלה או לרפואה או להבדיל לעילוי נשמת יופיע עם התורם בעמוד מיוחד בצורה המכובדת והראויה בתחילת הספר או בתחילת הפרשה זכותם של החכמים זיע"א תעמוד לכל התורמים והמסייעים שיצילוה בכל מעשי ידיהם בבראות ונחת, הארכות ימים ושנים, בטוב ובנעימים, אמן. **לתרומות והקדשות הגיליונות הבאים, לקבלת הגיליון בדוא"ל, למשלוח חידושי תורה, עובדות, ספרים, ממונות ומסמכים ניתן ליצור קשר** רחוב הרב צבאן 9 ת.ד. 516 נתיבות. טל: 077-553-5280 פקס: 077-5535281 toratsfarad@gmail.com לתרומות: עמותת חכמת שלמה, בנק הפועלים 335481 סניף 556